

ZESDE PARIJSE BIËNNALE PROPAGEERT DE JEUGD

(Van onze medewerker)

PARIJS, oktober. — Nog voor de opening van de Sixième Biennale internationale des Jeunes Artistes op donderdag in het museum voor moderne kunsten aan de avenue du Président Wilson, werd er reeds een prijs uitgereikt. Dat gebeurde in een vrolijke sfeer door een van de deelnemers zelf, de Canadese beeldhouwer Les Levine, tijdens een perskonferentie. Hij verklaarde: « Het toekennen van die prijs is een kunstwerk door het gebruik maken van de pers en de « software » van het artistieke systeem als grondstof ». Daarmee had hij meteen de toon van de nieuwe Biennale zo'n beetje getroffen.

Hij hield zijn perskonferentie op de esplanade tussen de beide vleugels van het museum, waar wat journalisten en andere kunstenaars waren toegelopen. Daar stonden reeds een aantal kleurrijke kunstvoorwerpen opgesteld en waren twee mannen bezig de vlaggen van de 52 deelnemende landen hoog tussen de zuilen te bevestigen. In de zalen legden jonge kunstenaars en werklieden de laatste hand aan de opstelling van de inzendingen. Zo kreeg het begin van de Biennale iets van

de sfeer van een kermis: de kermis van de kunst van de nieuwe generatie.

Groter

Dit jaar beslaat de Biennale een groter oppervlak. Ze beschikt voor het eerst over zalen in de beide vleugels en over de esplanade. Men heeft een grote plaats ingeruimd voor de kollektieve kunstwerken en het werk van de groepen. Die tendens onder de opkomende kunstenaars en het ontstaan van groepen, waarin mensen van velerlei beroepen sa-

menwerken zoals ingenieurs, architecten, fotografen, sociologen bij het maken van een werkstuk, vindt op de VIde biennale een nadrukkelijke bevestiging. In plaats van alleen maquettes heeft men zoveel mogelijk het werk van die groepen op ware grootte opgesteld. De environment-kunst is er dan ook in sterke mate en in een grote verscheidenheid van nieuwe vormen en van nieuwe sensaties voor de bezoeker aanwezig. Frankrijk heeft er met meer dan twintig inzendingen de meeste stukken staan. België is vertegenwoordigd met « Drie sferen in parallel konstruktie » van Jan Van den Abbeel uit Denderbelle, Philippe van Snick uit Gent en Willy Plompen uit Gentbrugge. In het algemeen wordt er nogal gewerkt met de cyclotone en met foto- en lichtprojecties.

Politiek

Het groepswork van de kunststelingen die een sociologisch en naars manifesteert zich in voorpolitiek tegeven tot onderwerp hebben. Daarmee wordt opnieuw de reputatie van de Parijse Biennale — het laatste te laten zien van wat er allemaal onder de jonge kunstenaars leeft aan ideeën en nieuwe opvattingen over de kunst — bevestigd.

Bij de individuele kunsten heeft men de inzendingen van ieder land beperkt tot de deelneming van een enkele vertegenwoordiger per onderdeel met ieder drie stukken. Voor België zijn dat de kunstschilder Maurice Roquet uit Luik, de beeldhouwer Emile Souply uit Charleroi, de fotograaf Frederik de Guide uit Etterbeek.

Hun werk is niet samengebracht in een zaal. Het nieuwe is dat de opstelling niet meer landsgewijs is ingedeeld, maar zoveel mogelijk per onderdeel. Men heeft het nationalistische karakter van de vroegere indeling verworpen als zijnde uit de tijd.

De gravures werden op een lange gebogen houten wand, die zich door enige zalen slingert, aangebracht. Dat stelt de jury ook beter in staat de inzendingen met elkaar te vergelijken.

Bij de muziek staat het ensemble « Musiques Nouvelles » ingeschreven, met als leider Pierre Bartholomee en verder Lucienne van Deyck, Georges Dumortier, Walter Boeykens, Francette Bartholomee en Wieland Kurken. Zij voeren werken uit van Philippe Boesman, Jacques Calonne, Henri Pousseur en Karel Goeyvaerts. Voor de film staat Dirk Liefoghe ingeschreven met twee wer-

ken, waarvan een over het eerder genoemde sfeerwerkstuk.

Bont

De Biennale beperkt zich niet uitsluitend tot die bonte verscheidenheid van activiteiten in het museum voor moderne kunsten met zijn tentoonstellingen, films, projecties van foto's en concerten iedere avond om half zeven. Zij gaat gepaard met een aantal manifestaties in galerijen en culturele centra in de stad en in de voorsteden voor groepen van Franse en buitenlandse kunstenaars die in Parijs wonen. De interessantste tentoonstelling heeft in het Gallieramuseum plaats. Daar werd ook een zaal ingericht voor artistieke scheppingen waaraan het publiek haar medewerking verleent.

Op het gebied van toneel, dans en schouwspel is er al een even grote verscheidenheid. In zeven theaters hebben in het totaal in de loop van de Biennale die tot 3 november duurt, eentwintigtal verschillende voorstellingen plaats van ongeveer evenveel gezelschappen, die meestal uit Frankrijk zelf komen. Naar het beeld van de sport kunst die zij propageert heeft de Biennale dit jaar blijk gegeven van een overeenkomstig creatief organisatievermogen.